

ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ (1)

			[4 συλλ.]		
	ἐν δορι	μέν μοι μάζα	μεμαγμένη,	<ἐστί>	[11 συλλ.]
	ἐν δορι	δ' οἶνος	Ἰσμαρικός		[9 συλλ.]
πίνω δ'	ἐν δορι		κεκλιμένος.		[9 συλλ.]
["αναφορά"]					[3 κώλα]
[κλίμακα]					

ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ (3)

οὐ φιλέω	μέγαν στρατηγόν		[2 συλλ.] - επίθ.
	οὐδὲ διαπεπλιγμένον		[6 συλλ.] - μτχ.
	οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον		[2 συλλ.] - επίθ.
	οὐδ' ὑπεξυρημένον,		[6 συλλ.] - μτχ.
			[2 στίχοι]
			[: 4]
ἀλλά μοι	σμι κ ρός τις	εἴη	[3 συλλ.] - επίθ.
καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν ῥοι κ ός,			[9 συλλ.] - επίθ.
	ἀσφαλέως βεβη κ ώς ποσσί,		[9 συλλ.] - μτχ.
	καρδίης πλέ ω ς.		[5 συλλ.] - επίθ.
			[2 στίχοι]
[ρίμα]			[: 4]

MIMNERMOΣ (11)

[ρήμα κ.π. / ρήμα δ.π.]

ἡμεῖς δ',
οἷά τε φύλλα **φύει** πολυάνθεμος ὥρη ἕαρος,
ὅτ' αἰψ' αὐγῆς **αὕξεται** ἡελίου,
τοῖς ἵκελοι
πήχυιον ἐπὶ χρόνον
ἄνθεσιν ἥβης **τερπόμεθα**,
πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακὸν
οὔτ' ἀγαθόν·

Κῆρες δὲ **παρεστήκασι** μέλαιναι,
ἢ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέου,
ἢ δ' ἐτέρη θανάτιο·
μίνυνθα δὲ **γίνεται** ἥβης καρπός,
ὅσον τ' ἐπὶ γῆν **κίδναται** ἡέλιος.
αὐτὰρ ἐπὶ δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὥρης,
αὐτίκα δὴ τεθνάναι βέλτιον **<έστι>**
ἢ βίωτος·

πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ **γίνεται**·
ἄλλοτε οἶκος **τρυχοῦται**,
πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ **πέλει**·
ἄλλος δ' αὖ παίδων **ἐπιδεδύεται**,
ὦν τε μάλιστα ἱμείρων κατὰ γῆς **ἔρχεται** εἰς Αἴδην·
ἄλλος **νοῦσον ἔχει** θυμοφθόρον·
οὐδέ τις **έστιν** ἀνθρώπων
ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ **διδοῖ**.

από
τα μέρη

όλον

ΠΙΝΔΑΡΟΣ
(7ος ΠΥΘΙΟΝΙΚΟΣ)

Κάλλιστον	<ἐστί>
αἱ μεγαλόπολεις Ἀθᾶναι	
προοίμιον	
Ἀλκμανιδᾶν εὐρυσθενεῖ γενεᾷ	
κρηπιδ' ᾠοιδᾶν	
ἵπποισι βαλέσθαι.	

ἐπεὶ	
τίνα πάτρην,	
τίνα οἶκον ναίων	
ὄνυμάξεαι	
ἐπιφανέστερον Ἑλλάδι πυθέσθαι;	

πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὀμιλεῖ	Ἐρχθέος ἀστῶν,
	Ἄπολλον,
	οἱ τεόν γε δόμον
	Πυθῶνι δία
	θαητὸν ἔτευξαν.

ἄγοντι	δέ με	πέντε	μὲν Ἰσθμοῖ νῖκαι,
	μία	δ' ἐκπρεπῆς	Διὸς Ὀλυμπίας,
	δύο	δ' ἀπὸ Κίρρας,	
			ὦ Μεγάκλεες,
			ὑμαί τε καὶ προγόνων.

νέα δ' εὐπραγία	
	χαίρω τι
	τὸ δ' ἄχνομαι,
	φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα.
φαντί	γε μάν
	οὔτω κ' ἀνδρὶ
	παρμονίμαν θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
	τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

ΣΑΠΦΩ (ΑΠΟΣΠ. 1)

ποικιλόθρον'	
ἀθανάτ'	Ἀφροδίτα,
παῖ Δίος	
δολόπλοκε,	
	<u>λίσσομαί</u> σε,
<u>μή</u> μ' ἄσαισι	
<u>μηδ'</u> ὀνίαισι	<u>δάμνα</u> ,
	πότνια,
	θῦμον,
ἀλλὰ τυίδ'	<u>ἔλθ'</u> ,
αἶ ποτα κατέρωτα	
τὰς ἔμας αὖδας αἰοῖσα πῆλοι	<u>ἔκλυες</u> ,
πάτρος δὲ δόμον λίποισα χρύσιον	<u>ἦλθες</u>
ἄρμ'	ὑπασδεύξαισα·
	κάλοι δέ σ' <u>ἄγον</u>
	ῶκεες στρουῖθι
	περὶ γὰς μελαίνας
πύκνα	δίννεντες πτέρ'
	ἀπ' ὠράνω
	ἴθερος διὰ μέσσω·
αἶψα δ'	<u>ἐξίκοντο</u> ·
σὺ δ', ὦ μάκαιρα,	
μειδιαίσαισ'	
ἀθανάτῳ προσώπῳ	<u>ἦρε'</u>
ὅττι δηῦτε πέπονθα	
κῶττι δηῦτε κάλημμι	
κῶττι μοι μάλιστα θέλω γένεσθαι	
μαινόλαι θύμῳι	
τίνα δηῦτε	πείθω
	... σάγην ἐς σὰν φιλότατα;
τίς σ', ὦ Ψάπφ',	ἀδικήει;

καὶ γὰρ αἰ φεύγει,
ταχέως *διώξει*,
αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ',
ἀλλὰ *δώσει*,
αἰ δὲ μὴ φίλει,
ταχέως *φιλήσει*
κὼν ἐθέλοισα.

ἔλθε μοι καὶ νῦν,
χαλέπαν δὲ *λῦσον* ἐκ μερίμναν,
ὅσσα δέ μοι τέλεσσαι θυμὸς ἰμέρρει,
τέλεσον,
σὺ δ' αὐτὰ σύμμαχος *ἔσσο*.